

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE JAROSLAVA PEŠKA Subkultura Heavy Metalu: následovníci ďáblova hlasu?

Bakalářská práce Jaroslava Peška zdařile dokládá, nakolik může být antropologický přístup podnětný k popisu některých subkulturních či přímo kontarkulturních skupin v rámci soudobé společnosti. Jde o práci, která je do jisté míry mimořádná svým tématem, k jehož zpracování autor přistupuje s evidentní erudicí, orientací a osobní zkušeností. Zvláště je třeba vyzdvihnout to, že ačkoli portretovaná subkultura je primárně hudební, autor se velmi dobře zhostil úkolu představit ji v širokém sociokulturním kontextu a zasadit tak hudební složku do širších souvislostí týkajících se politiky, náboženství, návykových látek, násilí a gender.

Musím podotknout, že práce byla zpracovávána na poslední chvíli, ale s mimořádným pracovním nasazením a pečlivými konzultacemi. Z toho důvodu není časový tlak na obsahové ani formální stránce patrný, práce je velmi soustředěná, obsahově hutná a formálně dotážená. Zvláště bych zdůraznil stylistickou pečlivost, ve studentských závěrečných pracích jen málokdy vídanou. Občas bych volil poněkud jinou grafickou úpravu (zejména ve výčtových částech kapitol), nicméně autor zvolil formu, které se důsledně drží a která bezproblémovou orientaci v textu nijak zásadně nekomplikuje. Práce s prameny je bezchybná, za zmínku též stojí, že vzhledem k nepřilíši četné literatuře zabývající se heavy metalem jako sociokulturním jevem autor zpracovává též zdroje audiovizuální, a to performativní i dokumentární, a jeho portrét dotyčné subkultury je velmi plastický a čtivý. Přesto se domnívám, že při lepším časovém rozvržení mohl autor dohledat a zpracovat větší množství existující odborné literatury, ať už zahraniční nebo domácí (např. diplomová práce Lukáše Petereka: *Životní styl a hodnotová orientace metalové subkultury*. FF MU v Brně – Ústav pedagogických věd, 2010 aj.).

Další možnou námitkou je fakt, že práce svou širokou sociokulturní orientací a také značnou exkluzivitou tématu, ke kterému běžný čtenář nemá přístup (ale která o to více vzbuzuje jeho zájem), otevírá celou řadu otázek a souvislostí v práci nepokrytých nebo pouze zmíněných. Mě osobně by například zajímalo, nakolik by se dal vysledovat typický osobnostní profil fanouška heavy metalu a aktivního příslušníka této subkultury, nebo co motivuje ženy k oblibě této tvrdší muziky a obecně drsnějšího sociálního prostředí. Takových otázek je možné klást spoustu, stejně tak by bylo možné proniknout k podstatě některých jevů (např. davových tanců či koketování s různými variantami satanismu) prostřednictvím detailnějších poznatků různých vědeckých oborů, ať už jde o antropologii, psychologii, sociologii či religionistiku. Domnívám se však, že k pokrytí všech těchto naskýtajících se témat a souvislostí by bylo zapotřebí rozsahu přinejmenším práce diplomové. Tato práce je podstatně skromnější, ale obsahově i koncepčně vyvážená – neanalyzuje, ale teprve ukazuje klíčové souvislosti, jež by si zasluhovaly samostatné zpracování, a tak svým rozsahem, koncepcí i metodou přesně naplňuje záměr práce bakalářské. Doporučuji bakalářskou práci Jaroslava Peška k obhájení a navrhuji známku **v ý b o r n ě**.

PhDr. Vít Erban, Ph.D.
Katedra filosofie a religionistiky TF JU
20.6. 2014 v Českých Budějovicích